

(ו) **דברי הנו"צ תנינא סי' ל'** צפתיהת הפערסאל צשצת חינוס מתישבים, דזה ממש דין כסא ערסקל ואין מקום לחלק כאן בין נעשה לאהל ללא נעשה נאהב, ובין עישה גם המחילות או לא שהרי זה השיב כתשמיש דלה וזהו טעם היתר, וע"כ מייירי דאיכא גם מחילות לדעת תו' דצנא מחילות לעולם מותר, או דאייירי בצגד שיש בו מיתות, ומ"מ כיון שהוא גוף אחד וכן דרך תשמישו אין כאן אהל והיינו נמי טעמא דלמד ממנו המ"א היתר פריסת החיפה חש"י דמכוין לאהל, והיינו נמי טעמא דמתירין לפתוח דלת הגג שעל הכיפה וגסחים צעת הגשם, וה"ע חש קצעו עמוד בארץ וסציציו מחילות תלויות על גירס לפותחם ולנועלם לשצת תחתם לאל מותר, וכמש"כ המ"א טעם זה צפתיהת הדפוס שצביהכ"נ להניח עליהם

הספר, וכבר הביא הנו"צ כל זה אצל מה שדחה אינו מתישב, ומה שיש גדון הוה משום תקון מנה כיון דצפתיהת רחוי נשמש צי צכל מקום השיב תיקון מנה עפי מפריסת חבג צמקיס זה, וגם חיובת מנתח עפי ויכר צו עובדת דחיל וגורס פירא, והרי חסרו כינה מפני שחין צני תורה, והרי הדבר מסור נחכמים לגדור גדר צמקיס הפריה, וזה יותר חמור מחיסור פרעי נחיד, כי זה גדר לעס כינו ולדורות.

מן האמור נלמד דעגלות של תיוקת שיש עליהן סוכה הנמתחת ינקפלת מותר למותחה ומותר לקפלה חש"י דכשמתחה עושה גג ומחניית וגם כותהו לנג ויש צגגה עפה, מ"מ כיון דהסוכה קביעה צעגגה ועשו"י ננעותה ולקפלה השיב כדלה הסוצצת על גיריה וככסא ערסקל.

בנר"ב שם הוזכר צפי' עלית כפולה, שאם חמלעה תלוי' צכותל דרוס נפון ומשולשגת נמזרה ולמעריצ חין מותחין חותה למזרח ולמעריצ, והוה תימה דאם חין צגגה עפה זה ודאי חסור שהרי השתא עושה אהל, ואם יש צגגה עפה הוי השתא הוספת אהל ומותר, חנה צגמ' איירי שחגוי' צכותל דרוס והשתא רולה נתניה גם צכותל נפין חו שיש גם מכותה דרוס לכותה נפון והעלית על הנס וכרובה נחד כיתל והשתא רונה למיתחה על כנ הנס.